

Báo Dân Trí, số ra ngày 20 tháng 8 năm 2009, đi tin:

“Bà Ngô Thị giao Việt Nam vừa bắt đầu bà Nguyễn Phạm Nga làm người phát ngôn mới của cơ quan này, thay thế cho ông Lê Dũng, đồng chủ nhiệm công tác khác. Bà Nguyễn Phạm Nga, sinh năm 1963, đã từng theo học ngành báo chí quốc tế tại Nga từ năm 1982-1987. Bà vừa công tác tại Bộ Ngoại giao từ đầu năm 1989 và hiện giữ chức vụ Vụ trưởng Vụ Thông tin Báo chí, Bộ Ngoại giao.”

“Tôi hiểu hợp báo với tôi cách là người phát ngôn của bà Ngô Thị giao Việt Nam vào chiều ngày hôm nay 20/8, bà Nguyễn Phạm Nga hiện đang nhận đồng chủ nhiệm, hợp tác của các cơ quan báo chí Việt Nam, các hãng thông tấn nước ngoài tại Việt Nam và các cơ quan đối diện ngoại giao nước ngoài ở Việt Nam như đối với người tiến nhiệm của bà.”

Tôi thực vô cùng lấy làm tiếc là sẽ không có chủ đề “người” hay “hợp tác” với người phát ngôn mới của bà Ngô Thị giao Việt Nam, như bà Nguyễn Phạm Nga hay vâng. Lý do (giống như) chủ đề vì tôi không phải là một thành viên của các cơ quan báo hay các hãng thông tấn trong và ngoài Việt Nam. Tôi cũng không làm việc cho bất cứ cơ quan đối diện ngoại giao nào ráo.

Với tôi cách là một công dân lão thành, một người bạn thân của bà Nga và đã từng cùng cách làm việc của người phát ngôn viên tiến nhiệm, tôi cũng xin đồng ý lời chúc mừng bà Nga giữ chức vụ mới. Và nhân dịp này cũng xin mượn phép đồng ý chia sẻ với bà vài câu chuyện (nhỏ) có liên quan đến công tác mà bà sắp đồng ý, vào những ngày tháng tới.

Tôi nghe kể là bà Phan Thúy Thanh, khi còn tại chức, nuôi một con kết tuy đẻ và nói rất sôi. Có hôm, chẳng may, nó xé lông bay mất. Bà lấy như báo đăng tin để tìm lại con vật quý. Báo vừa in xong, đã thấy có người đến gõ cửa.

Hỏi: Sao anh biết là con vật này của tôi.

Đáp: Nó chỉ leo lên suốt ngày nên nhà cháu biết ngay là của bà chứ còn ai vào đây nữa.

Lời Chúc Mừng Của Mẹ Tuổi Trẻ Dân

Tác Giả: Tuổi Trẻ Dân Tuổi Trẻ Năng Tiến
Thứ Tư, 14 Tháng 10 Năm 2009 15:10

Sau đó bà Phan Thúy Thanh rao bán con kết để lấy tiền tiêu, bù vào số tiền ng h u h i (b) th p. Có người mua được, thích lắm, hí hửng mang về giao ngay cho vợ rồi tiếp tục đi làm. Chỉ u v , được ng số h p t p h i ngay:

- Con kết mua ban sáng đâu rồi.

- Ở trong lò ch đầu.

- Ở Gi i, con kết mua c ngàn đô la mà đem n ng à.

- V t gì mà giá c ngàn đô?

- Nó nói s i m, và nói được m y th ti ng c đ y.

- Th mà ban n y g n h i mãi nó v n c ch i đây đ y nên ai mà bi t!

Dù con con kết đã lia đ i và bà Thanh đã h t th i nh ng truy n th ng nói đ i và ch i thì v n đ c k t c b i ng i k nhi m. Ngay sau khi nh n ch c, khi b ch t v n con s th ng vong c a ng i Th ng t i Tây Nguyên - sau cu c n i đ y, vào hôm Lễ Ph c Sinh 10 tháng 4 năm 2004 - ông Lê Dũng, Phát Ngôn Viên c a Bộ Ngo i Giao c a n c CHXHCNVN đã nói r ng:

“Hoàn toàn không có ai b đánh ch t Buôn Ma Thu t nh tin c a Human Rights Watch. Chúng tôi c c l c bác b tin này.”

Theo truy n th ng ta, c “c c l c bác b” - nghĩa là ch i ngay, ch i bay, ch i bi n, ch i phăng, ch i ph t, ch i n ng n c, ch i bai b i, ch i đây đ y, ch i qu y qu y, ch i tu t lu t - nh th là k nh ... xong chuy n, và h t chuy n. Kh i ph i nói nhi u.

Lời Chúc Mừng Của Mẹ Tổ Quốc Dân

Tác Giả: Tháng Dân Táng Năng Tián
Thứ Tư:, 14 Tháng 10 Năm 2009 15:10

Riêng chuyên đề máu ở Tây Nguyên (hỏi đó) nó bở khó xong. Bởi vậy, mấy bà sau, ông Phạm Thị Duyết - Chủ tịch Ủy Ban Trung ương Mặt Trận Tổ Quốc - trong một cuộc phỏng vấn dành cho vietnamnet.vn (vào ngày 17 tháng 4 năm 2004) dành phần nhàn rỗi:

“Chúng có hai người trong số những người có ý gây rối trật tự công cộng bở chết do chính họ ném đá vào nhau. Ngoài ra, còn có vài chục người bở thương trong các cuộc xô xát nhau” thôi. Ít xít hà!

Ý Yàng ơi, coi kìa: Sao khi khi không cái hàng chục ngàn người Thương, bở buôn làng, lũ lũ kéo vô thành phố, chia làm hai phe, dàn hàng ngang, rồi “ném đá vào nhau” và “xô xát nhau” cho ... thì chết luôn - vậy cà? Nói (đi) nhàn vậy mà nói đởc sao? Thương chết, rõ ràng, nói láo!

Con kết của bà Thanh đã lừa đi. Bà vậy thì cũng đã hết thôi. Ông Phạm Thị Duyết cũng như ông Lê Dũng cũng không còn thì vậy. Khi phải đứng mũi chỏu sào bây giờ chỉ có mẹ bà Nguyễn Thị Ngọc Nga thôi. Trách cứ như “hoa hồng giữa rừng gấm,” tôi càng nghĩ lại càng ái ngại. Mặt trận này, chúng mong bà Tân Phát Ngôn Viên của Bộ Ngoại Giao gặp ít số chuyện, và nhiều may mắn hơn, trong những ngày tháng tới.